

det. Det gjør mig virkelig ondt, at jeg ikke tidligere, da jeg forestod Marinebestyrelsen, havde det ærede Medlems værdifulde Bistand her i Salen. Det havde jo været muligt, at jeg ved den Hjælp havde været i Stand til at faae disse Penge. Paa den anden Side er det muligt, at det ærede Medlem snart vilde være kommen til den Erkjendelse, at hans Nærværelse dog maatte heller ikke havde nyttet Noget, og at der er Forskjel paa de to Ting at ønske en Sum til en for Marinen i og for sig heldig Foranstaltning og paa at faae den, uden at opgive andre og endnu nyttigere Ting.

Tramp: Det ærede Medlem, som sidst fattede sig, imøbegit forskjellig Ting, som jeg havde tilladt mig at udtale og navnlig begyndte han med, at jeg skulde have taget fejl og sagt 1874 istedetfor Samlingen 1874—75, at der fra den Tid og indtil nu benyttedes mindre Tid, end der var gaaet til at faae Kjølen lagt den 1ste April 1876. Han reducerede Feilene til saa lidt, at det ikke havde behøvedes, men jeg maa tilstaa, at jeg kan ikke rigtig fatte Andet end, at Feilene maa have været meget betydelige, naar en Bevilling blev givet i Samlingen i 1874—75, og saa Kjølen ikke kunde blive lagt før 1876. Det Samme, antager jeg, maa have Hensyn til de 100,000 Kr., som det ærede Medlem sagde ere brugte, fordi Stønnen ganske vist ikke er kommen, men hvis Tegningerne havde været rigtige dengang, saa maatte den have kunnet være der. Det har man i hvert Fald Lov til at forudsætte. — Det er for Resten ikke alene den ene Størrelse, jeg mener, men jeg tror, at naar det ærede Medlem vil se Regnskabet efter, vil han finde, at lige fra 1867 ere Bevillingerne ikke opbrugte. — Jeg sagde aldeles ikke, at jeg ikke holder af, at Kanonerne tages paa samme Sted, jeg sagde udtrykkeligt, at det ikke kunde falde mig ind at blande mig ind i det tekniske Spørgsmaal, hvorfra Kanonerne skulde tages, eller hvordan de skulde være, men jeg ndtalte som en Henstilling, om det er heldigt for et lille Land som os, der kun retter sit Forsvar mod een anden Stat, udelukkende at faae sit Artilleri derfra; det var en Henstilling og ikke Noget, som jeg ikke holdt af. — Med Hensyn til Artilleriet paa „Peder Stram“ sagde det ærede Medlem, at han ikke fandt det rigtig at bruge Pengene til at lappe, man skulde hellere bruge dem til noget Nyt, og det ærede Medlem sagde, at jeg havde gjengivet hans tidligere Udtalelser urigtigt. Jeg tror, at det vil være let at blive enig med det ærede Medlem, thi hvis jeg ikke tager meget fejl, har det ærede Medlem som Marineminister her udtalt, at man maatte tænke meget snart paa en Usløser af „Peder Stram“. Nu er der jo givet Bevilling til at lappe, og skal man lappe, saa synes jeg, at man heller skal lappe godt end daarligt; det

bliver saa dog en god Sag, der bliver sat paa naar det er et godt Stykke Artilleri. — Den ærede Marineminister gjorde samme Indvending mod „Delgoland“ og de 100,000 Kr., som jeg har tilladt mig at svare det ærede Medlem paa. — Dernæst udtalte den ærede Minister med Hensyn til Briggen, at jeg havde omtalt, at han ikke kunde faae denne Bevilling, og at han saa maatte give efter. Den ærede Minister pleier ikke i de store Spørgsmaal at være saa ivrig for at give efter, men med Hensyn til det lille Spørgsmaal maa jeg antage, at de fleste Svarende vilde være af samme Mening, som jeg, at det maa være absolut fordelagtigt til Uddannelse for unge Søfolk at have et lille Seilskib, som de kunne bruge, saa jeg kan ikke forstaa, at den ærede Minister skulde falde fra en Overbevisning, som støttes af alle mulige Søfolk, forbi den engang er bleven ham negtet. Det kunde jo være, at hans Oplysninger ikke havde været tilstrækkelig gode, det kunde være, at han havde faaet det Svar, at man vilde have dette Skib baade for Søofficers- og Underofficers- elever, og det var jo meget forstaaeligt, om en Representation kunde udtale noget Saadant. Men saa maatte han have kunnet svare, at det passede ikke, thi hvis de bleve fattede sammen, blev det af sig selv et stort Skib, som de unge Mennesker ikke kunde tumle alene, og derved tabte det sin Betydning. — Den ærede Minister var noget vred over mine Udtalelser med Hensyn til at han stillede sig mellem Kongen og Folket; det er Ministerens egne Udtalelser, at han maatte have fundet det besynderligt eller at han maatte antage, at Thinget maatte finde det besynderligt, om han kom her og søgte en saadan Bevilling.

Marineministeren (Gaffner): Naar man vil citere Ord, der ere faldne her i Salen, og paa dette Citat begrunde et Angreb mod den, der har udtalt dem, kan man fordrø, at der citeres korrekt. Det ærede Medlem har anden Gang citeret mine Udtalelser og fastholdt sin første Opfattelse. — Jeg skal nu tillade mig at gjøre det ærede Medlem bekendt med, hvad jeg sagde den Gang — jeg har ikke skrevet det op, men jeg husker det helt og tydeligt. Jeg sagde, at naar jeg var kommen her til Representationen for at erhverve Bemyndigelse til at benytte Exercerregatten til det paatænkte Logt, og at derved nødvendiggjordes en Udtagelse af den Fregat af omtrent 90 Mand af det indtalte Mandskab, vilde man have fundet det besynderligt og vilde muligvis have let af Ministeren, fordi han var kommen med en saadan Begjæring i denne Form. Det er det, jeg har sagt. Hvorledes det ærede Medlem deraf kan faae ud, at jeg har stillet mig mellem Kongen og Folket, er mig aldeles ufatteligt. — Der er en anden Yttring af det ærede Medlem, som jeg benytter Leiligheden til at tage